

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

רל:רל

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

לעונה כמו שכתבין אברהם לט"ס עכ"ל ויחנך ע"פ דבריהם
 ז"ל צוה"ק (פ' יתרו ופ' בלק) ארינות ידי בללו שאקור
 לב"י לארמא ידיה צירקייא ועושה ציה פנימא לעילא אס
 לא בללותא ותפלה ע"ס ע"כ וז"ל ארינותי ידי אינתי ואתר
 לי לארמא ידי לז"ל כאשר ארינותי קולי ואקרא והייט
 בללותא כי קול הייט תפלה כאומר הקול קול יעקב ומי
 איכא מויד דלא רמיזא באורייתא :

ויחשבה לו לדקה סיפר הרב הלדיק הקדוש איש
 אלהים **מאפטא** כ"י פ"א נחאכסן אללי

הרב ר' **ארימלך** ז"ל כג"מ ויחדתי לו בית צפני עלמו
 פעמא' כנכסתי אללו ומלתי שוטב ומחבב חסדויות לעלמו
 אס הוא ראוי לעוה"ב וסיפר עם עלמו כפטי כפטי איך
 ראוי לעולם הבא וחסב כל דופי ט"ס צו וטוב כיחם את
 עלמו ואמר הלל אפילו אס איך ראוי מ"מ הקצ"ה ברוב
 חסדו' יחילך חלק לעוה"ב כי הלל אמרו ז"ל קצ"ה קיים כל
 המורה וכו' כיחם אבילים ועשה שפטיות וגו' לדקה וכו'
 והנה צוה"ב שאין צו לא אכילה ושתייה וכו' מה לדקה שייך
 עס אלל יעשה לדקה עם שאינם ראויים לעוה"ב ליתן להם
 צחורת לדקה ע"כ . וצוה"ב כי אברהם אבינו הי' בצחיה
 זו ועכו צעיני עלמו עד שאמר ואכתי עפר ואפר וחוטב
 בלבו שאינו ראוי לשום גמול רק כי אס יעשה עמו הקצ"ה
 צחורת לדקה וזהו ויחשבה לו לדקה כלומר חישב עם עלמו
 וזהו ויחשבה שא"ס כמותו וזהו אמרו לו הוא אינו ראוי
 לשום גמול רק צחורת לדקה וזהו אמרו לדקה עכ"ל הקדוש
 (וצוה"ב אמרם ז"ל (מגילה עז) שנעו אלנו אצירי לב
 הרחוקים מלדקה ח"א אלנו גונאי עפשי וכו' וח"א אלנו
 לדיקים שרחוקים מלדקה והנהיבם בצחיתם כו' כי נור אמר
 חרף ונור אמר חרף ולא פליגי ע"ד מ"ס לקונן צעם הרב
 הלדיק וכו' מאפטא כ"י שציאור ד"א זהו שאומרים אלהי
 אברהם וכו' כי הילת"ר עס בלבו שילך ואחרלו להנחתו
 ולהצדק צניס וצומון והוא בעלמו חישב עם כפשו שהליכתו
 יהי רק מלד שיהדל עמו הקדוש ע"י לומר אלהי אברהם
 שיחפרסם אלהותו ית' בעולם וכו' ע"ס גם כאן כאמר כן
 כי דעת הילת"ר מוסיס בלבו פ"י הצ' שהוא כיוון צדו ונפיל
 בלבו מחשבת שיחזיק עלמו ללדיק . אמנם היל"ע מלגוד
 בדרך המועילו להביאו לחיי עוה"ב ומוסיס בלבו פ"י הא' לנען
 שיעשה חמוד חסובה על חסובה כו"ס צו"א שצו צניס
 שצניס צועשה דלותו חסיד טעשה כל יויו חסובה על
 חסובותו וכו' והו הלדקה שיעשה הקצ"ה גם עם שאינם
 ראויים לעוה"ב מלד חסדו הגדול ומלד רב עוב הלפון) :

ודאמין צד' ויחשבה לו לדקה וגו' יליפ עפ"י דבריהם

ז"ל שהלדיקים חשפ"י ט"ס להם לחלות
 צועשהם העושים מ"מ אינם וצקטים ונהש"י רק ונחנת הכס
 ע"כ והיא נחנת עטוחותן שקודרים בעלמם כאילו אין להם
 קום ונחנת סבר כאומרם לולל האונתי לראות צעו"ד צארך

החיים וכו' זה ירמוז לנו הכחוד גדול מעלת אצירי אברהם
 וגדול עטוחותו להיות מהאמין צד' וקום כל המורה
 כאמרים ז"ל אפילו עירובי הצעילין וכל מה שהוצעו חסדי
 היה הכל בצכותו ופרי מעללו וכן מליט צחנת ונחנת
 הש"י צוה באמרו ואברהם היה יהיה לגוי גדול לנען חסד
 יורה את צניו וגו' תלה הכחוד בלדקה אברהם אפ"י
 אצירי אברהם לגדול לדקתו לא תלה בצכות ועשו רק וזה
 עלמו שכל מה שהקצ"ה עושה לו הוא הכל צדד לדקה
 ונחנת חסד . חס ילדוק באמרו לנען אשר יורה את צניו
 וגו' שזה טוגע לגדל האמונה . וכדע הנשל צעם הרב
 אלהי **הבעש"ט** ז"ל ספעס אחד צא הבן אלל אצירי
 לעת וקנתו להטייען עמו צחיה אונותו יחדק להחיות
 כפשו והיתה חסובה אצירי אצירי צני עלתי יספר עליך . חס
 חדק באונותו שאכי ונחטק צה כי טרחתו מורוה צה יוסי
 ולילה ועצמי כתי ואור עיני גם חס אין אחי והפטי בעיקר
 טב מייכה . ואל חשיבני ופטי מה אחי ונחטק באונותו חס
 כי כאשר חדתי אצירי וכבר אחי כצוך באונותו זה ולי אפטי
 לעת וקנתי לפרוט ונחנה . הנה לאיש כזה ונחטבו נכח
 נחך דצרו שהוא שונא אונותו והרחה שלח"ס לבצ
 ימנעו ונליך דרך זו . ולא כן הדבר צני שאונותו חגיגה
 עליו צויתר שנקדים ללות צניו וצני צויתר אחריו טרם יחלטה
 לא תכבד עליכם העבודה זו קומו חכו צה כי יקרא אס
 ונפטיים ונפז ואדרכוויים חס פ"י הפסוק כי ידעסו לנען
 אשר יורה ונקודס את צניו ואת ציתו אחריו ושמו דרך
 עכ"ל הקדוש . וגם אמרו ז"ל הילך לדקות זה אברהם בעלמו
 לנען אשר יורה את צניו וגו' כי שוטש האמונה כדלי כל
 העולם לו וחפ"ה חסבה אברהם רק ללדקה ולא לפי כשרון
 ועשו ח"א והאמין צד' וצכות האמונה אשר הוא שוטש
 השרשים של כל החרי"ב מלות היה לו לחלות הכל כצדק
 ועשו חפ"ה ויחשבה לו לדקה פ"י אברהם חסבה זה כל
 מה שעושה הקצ"ה עמו עוונות וחסדו' היא רק הכל לדקה
 וחבלין לזה דבריהם ז"ל (ברכות ע"ז) שנעו אלנו אצירי לב
 הרחוקים מלדקה רב ושמואל וכו' כל העולם כולו ריון
 בלדקה והס כיוון צדו ופרי"י ז"ל כל העולם כולו ריון
 בלדקה של הקצ"ה ולא צכות צדדס והס כיוון צדו
 צכות צדדס ובלדיקים ונחטי קרא וקרי להו רחוקים
 מלדקה של הקצ"ה עכ"ל . וזהו ויחשבה לו לדקה היה חסד
 צעיניו כאילו הוא לדקה ולא צכותו :

וראיתי בצעש"ע ז"ל כחצ ויחשבה לו לדקה ג' צנוסיה

הכא ויחשבה לו לדקה . ואידך ויחשבה לזנה
 גבי המר . ויחשבה עלי לשכורה גבי חנה הייט דלמר רב
 יוסי יהא חלקי עם נוי שחושדין אותו ואין צו שהרי חנה
 צציל בחסדה יודה זכחה וילאה ונחנה פרץ חרף שילל
 וחס מלכיס ונציאים וחה צציל שחסדה עלי . זכחה וילל
 ונחנה שמואל . צציל שחשדו לזונה ולשיכורה נחשבה להם
 ללדקה וזהו ויחשבה לו לדקה ח"א הרל"ס ז"ל עכ"ל .
 ולדצירי יחפרס הנקרה ע"זה כמו שיחשבה לזונה . ונחנה
 לא

כן היה כמו כן בני אברהם ויחשבה לו לדקה וצאמה היה
 וכליו באמר שונעי עלי אצירי לב הרחוקים ומדקה
 לטו הכתוב גדול שצחו של אצירי אברהם ע"ה אף
 לאונתו היה גדול ודבוק בצלמים חי :

דוד רביעי יסוצו הכה וגו' כי צעש"ע ז"ל צ' צמקרה
 הכא דוד רביעי יסוצו הכה . וארך דור הולך דוד
 פ"י דור הולך כי עדיין ילאו בניך מן הארץ ודור אחר צא
 אה הארץ דוד רביעי יסוצו הכה . דור שניים יהי שמה
 לא יסוצו הכה עכ"ל . ואפ"ל בקוד הגלגול כי עד שלשה
 פעמים יסאל ועד שלשה פעמים יעשה ד' חקד עם הכפס
 המוטא להסיצו לגלגול . ופעם הרביעי יסוצו לגינסם
 היה כפשו צהוק הקלע וכן הוא אומר על שלשה פשעי
 ארל ועל ארבעה לא אשיצו לעולם השפל . וז"ל החיקויים
 דקון ע' דור הולך ודור צא דא כשנחא כ"י עכ"ל . וז"ל
 דוד הולך הייט הכשמה הולך לציה עולמו דוד זה הגוף צא
 לעולם השפל בקוד הגלגול . אונס ענין זה אינו מהג כ"ה
 עד שלשה פעמים וז"ל דוד רביעי פ"י כשילעוך לצא בגלגול
 רביעי שלא חיקן את עלמו . אז לא אשיצו לעולם השפל
 יורה וננו כידח רק יסוצו הכה רונה לגיסי כד"ה הכה יום
 צוער כחכור . חאו גינסם כאונס ז"ל (ע"ג ג') . אז
 אומר ע"ד האונס צחיקויים הכ"ל אצל לדקייח דבכל זיונח
 דייחון ונחחקין . ייחון עד ארבעה אפילו עד שיחין דוד
 דא הוא דוד הולך ודוד צא דא כשנחא וכ"י עכ"ל . לז"ה
 אחת תקצר צשיבה טובה רנוז שיעשה ישמעאל השוצה
 האונס ז"ל ולצחיה ז' של צעלי חסוצה אפילו דוד רביעי
 יסוצו הכה לעולם שהיו עונדים צו אז צעולם השפל . כי
 דקייח בכל זיונח דייחון ונחחקים ונזככים גופם להיות
 כולו עיז :

אמר

אלקים אל אברהם ואחיה את צריתי חשונר וגו'
 נסור לחנוני האמה הצאים בקוד ד' שהעצודה
 ח' לורך גציה ליחד השם הגדול והקדוש יתע"ש כל .
 גדול אדוניו ורצ כח וצריך אלקים אשר נתן לנו הנה אמה
 יי עולם ננו צחוכיו זה הנה שצכחז וחורה שצנ"פ
 וכו"ה לרצ עיז הלפון . וזה אחתו צלאו דלא חקור וגו'
 וזה שחלמוד ותיק עמיד לחדש בכל דוד ודוד ולקיים
 יטו ונחגו של ישראל חורה היו וננו הכל ונשורש אחד
 ד' אחד . יל"ד וזה שטיהגן עכשו צשעת המילה לומר
 נפוק שש אככי על אונתך כנולח שלל רצ ועענח צעי
 ז"ל דרשורו (וננחות פ' התכלת) על המילה ואונר שהיה
 ד צצית הנורחן ורה עלמו ערום צלא מלות אונר אז לי
 אצי ערום וכל הנולח . כיון שכוכר צוילה שמה ונחקרה
 דעו ואונר שש אככי על אונתך הייט המילה שנחחלה
 יינסה צנאונר ולא צדיצור שנאונר (צראשית ע') ויאמר
 אלקים אל אברהם ואחיה את צריתי חשונר עכ"ל . אונס
 ע"ד יס לאלהי ויילן . עוד טיהגן בכל תפולת ישראל לחלק
 הכסא לשלשה כיצודים . א' שטעל החיטוק ונניחו על הכסא
 ב' אלהי וזו אונרים כל הקהל צקול רס זה הכסא של

אלהיו זכור לעוז . (ע' בהקדמות זשיק פקודא רביעה
 למנזר לחנוני יונין וכי ואלעריך לחקנח ליה כורסיח ולאדכר
 צפוניח דא כורסיח דאלהיו כו') . צ' טעל החיטוק ונחכס
 ונחנו על צרכיו של הסנדק . ג' הוא הסנדק גופא . הרי ג'
 מלח הכהגין בכל תפולת ישראל צוה ותי איכא מידי דלא
 רניזא באורייתא עוד השם שקורין להאוחו החיטוק על צרכיו
 צשעה וילה צסס סנדק ולא צמקרה היא הלפון סנדק
 ונחפשו זה המלה בכל החיצורי וצדצרי הפוסקים ונערוך ערך
 סנדקות ח"ל פ"י צלפון יון ורומי פערין ופרקליט ח"ל צעל
 הילקוט צנאונר ריבה ד' את ירבי לחם את לחומו אף עושה
 סנדקות צשעה וילה ופריעש וע' צצשי י"ד סיון רסייה
 ע"ש ולמה נקטורו צלפון יוכי ועענח צעי . אונס טדע
 דרייה ז"ל צחיקויים סוף חיקון עשרים וארבעה אונר ר"ה
 וכי צריח וילה לכל בני כסא הוא סיה ח"ל לא דצריח וילה
 לחיצויח עפרח דחיקון צנחא אינו מונח לחיויח דחיתפריש
 מיניה הס"ד ונחש עפר לחנו ורס צריח הוא מונח דקנא"ל
 דאיו רולח דחיתפריש ונייה ורזא דמלה חס רעצ שונחך
 האכילה לחם ואם לנחא השקרו ויט (משלי כ"ה) לצייטים
 חיתחשוב צריח וילה אעצרו דדנח וצפרח כקרבנח הס"ד
 ונחח עליו את עולתיך ואת שלוניך . ללדיקייח דחי צחחר
 דמילה ופריעה שהיא היי"ה צ"ה דא אינו ונצברי אחיה אלהי
 (איוב ע"ט) ועלייהו חחנר ואונר לך צדנח ח"י ללדיקייח
 וכחי צם צדס צריחך שלחתי אכיריך ונצרו ואינה גינסם
 (זכריה ח') וכי עכ"ל . ולכחורה ונה שייך רשעים וציטויים
 ולדיקים אלה החיטוק הטולד צן שמונה יומים וא"ל דקאי על
 האצות הייט ציי רשעים וציי לדיקי . הרי ציים לא יומתו על
 האצות ודרשו ר"ל צעון אצות וברסיין (מוכה פרק אלו הן
 הלוקין) אונר ר' יוסי צרצי חניחא ד' גזירות גזר משה על
 ישראל וצאו ד' זקנים וצעלים וכי משה אונר פיקד עון אצות
 על ציים צא יחזקאל וצולה שנאמר הכפס החועתח היא
 הנוח וכי ע"כ . ועוד ונה דנקיים גם צדס צריחך שלחתי
 אכיריך ונצרו ואינה גינסם וכי ע"כ אינו מוצן גם לפ"י מ"ש
 ורס צריחך אינו מונח דקנא"ל דאיו רולח דחיתפריש
 מיניה וכי ע"כ חיצה דאיו רולח אינו מונח . גם אין לפרש
 דגנח ועמוד צאורי הש"י עד סיגדל הילד ואז חס הוא רשע
 אז צייטי או לדיקי וכי הלח הוא מושך עליו כל רגע כח של
 החיוויח רח"ל ואת אונת דחיתפריש מיניה . אונס אחרי
 ששכיל צפניויות הדבר צבין ירחא ד' ודעה קדושים נולח
 והנראה מדצרי ז"ל (ר"ה ע"ז) כי שונע אלהים אל קול הנער
 באשר הוא שם שונלככי השרת קערגו ואונרו ויי שעתיד זרעו
 להניח צייך צלמח אחיה ועלה לו צאר וכי שונלככים יודעים
 עמידות וכי צוה"ק (ויקרא) דרשו שם צפוק ואחשך
 גם אככי אונח ונחעוה לי ע"ש והא דבריקן (חגיגה ע"ז)
 שעה דצרים כאונרו צצדים כו וידעים העמיד להיות כנולככי
 השרת ופריך יודעים ס"ד ונשכר אלה שונעין ונאחורי הפרגוד
 כנולככי השרת ע"כ פ"י לענין זה הוא דשו ואה"כ דנולככי
 השרת צצוהים וחס צנעלה הידועה . ועוד כי גציה ונעל
 גציה

גזר שומר ונלחמים חלוקים הם בגדוהיהם וע' בחוספיה
 דיצרו וזה (ע' זכרות י"ח חוספיה ד"ח חלל ידעו כו' וע'
 ט"ז ח"ח ס"ס ק"ח וע' סנה י"ג ע"ג חוספיה ד"ה שאין
 נלחמי השרת וכירין בלשון הארמי וכי' ותינוח דאפילו
 מחשבה שכלל של חס יודעין כו' ע"כ ודברנו וזה צ"ח)
 והנה צעה מילה הילד אז הוא בקעה הסכנה נולח הקטרוג
 ולזה נחמנוה הורתינו הקדושה להוליח בלעו וקטרוגו מפיו
 צוה שמה ליוול חס הילד . והנה חס הקטרוג שכיח על
 הילד צעור שקופו להיות רשע הגם באשר הוא שם כה"צ
 שאין רצון חלל לפי וזה שהוא עכשיו ועכשיו הוא לדיק
 וינין בכל וזה סיכולים לחקן שיהיה על לך השלימות
 מחקיריטין ונתנה לנו החורה הקדושה עלה להיות נותנים
 הצטר והדם צעפר . וזה נקמה פיהו כי הוא רולה להיות
 רולח על החיטוק ח"ו . וזה השוחד נקמהם כאוורו חס
 רעצ שונאך וגו' חלל חס החיטוק סופו להיות ציטיי אז
 אין נוקם להנקטרג . והולך הצטר והדם לנקום אחר נחשצ
 נקרבן ונחמיהם אחו' צעפר ע"ד מוצח אדונה העשה לי
 ואם סופו להיות לדיק אז הולך הצטר והדם לנקום היותה
 גזרה להיות צחיטו קודש הנקודש ולזה ישנו ג' צחיטות
 מילה ופריעה ונוליה : המילה היא כריחת הערלה הטקפה
 והוא כדוהו יחרון ונוש והוא נגד מדה הרשעים שהם
 צגדר הגיפנייה ואין צהם נפש קדושה והשגות שכליות
 פריעיות והרי הם נקש וכעלה כדף והפריעה הוא לפרוש
 כנפיים הנה והנה ואינו כורת העור חלל כהגלחה העערה
 ועדיין יש צו וצוהמת הדם ויכו צחיט הנשתחזן והוא נגד
 מדה הצייטים שגם הוה צחיט הנשתחזן . והוליה הוא
 דם הסדה הצח נרחוקה ולריך לננוץ הדם וננקויות הרחוקי
 רנו לטוד מועצ יציק וראסיה גוים עונלק כידוע ואז נשאר
 נקי וכל צחיטה הטווחה והוא נגד מדה הלדיקים הנתייהקי
 שם קודש פנינה ונחמנויכן דכייח . וזה כוול לכונת
 הענין אחר ש"ש כאן ג' מדריות רשעים וציטיים ולדיקים
 לזה נקרא שונו סנדק והוא טטריקון רונו לג' מדריות
 הללו ונחפרט לג' חנפין ח' קוד "נחש" דלחיל "קורליה פי'
 הסנאיל כנה מזה והוא קורליה ומזנח דיליה ונלשון חכיל
 קורליה ציה ונלכח (גיטין כ"ז) זה רונו למדה הרשעים
 כד"ח נחש עפר לחונו (רונו לדצר קוד נחש דלחיל קורליה
 גיוטריח רונו לרשעים) צ' טטריקון קוד "נחשצ" דונו
 זקרבן רונו לציטיים דלחחשצו צרים מילה חעברו דדווח
 וצטרא כקורבנא הסיד וחחה עליו (רונו נחשצ דונו קרבן
 גיוטריח סוד דם קרבן הלצו כנגד ציטיים) ג' טטריקון
 "סוד" כינוול "דין" קודש זה רונו למדה הלדיקים צחחר
 דוילה ופריעה שריח הויה צ"ה דחיהו קודש כד"ח ונצטרי
 חחה חלהו (רונו כינוול דין קודש גיוטריח סודו רונו
 ללדיקים) וכנגד חלו הג' מדרות הקנו קדוויטו שלשה
 כיצורים ואל החוה גדולה וזה ונלחני דצריהם ז"ל (כתובות
 ס"פ צוולה נשחת) דשא חוור רבא דרך שם דרגא חוור
 רבא דרך גג פורח חוור רב פפא שפרין ורצין עליה חוור

רב נחמן בר יצחק חף חט כאמר חילנית דוכרמייהא
 ילדה (ובקוטה ה') חס חסר דם מרה היא .
 צוה סרוחה ריונה ואיה דחור שחול דכתי' צטיין וגריקין
 (ר"ה פ"ג) קורין לדה בלמודה גמולה דח וצעלה
 (פסחים פ' י') קורין לעוטי סבר סידנא סוד נחה ע"כ
 כוה חוורחי חיכפלו לפרש טטריקון של שיחה דחורי חס
 והעעס דצרו וזה צו"ח צוה שחחרו לנולח נוקם לכל
 וייל דחורי חכשי (צ"ק) כוה נכח הא ויילה דח
 חכשי וכו' כי הכל כגרא נשורש התורה וני חוכא
 דלח חווחא צחוריח ואין כאן נוקונו להאריך וצו"ח דצ
 מזה כיד הי הטובה עליו יעו"ש . נחזור לדבריו ח'
 החיטוק ונתיחו על הכסא וחוריים קבול רם זה הכסא
 חליהו ז"ל הוא נגד הדגה של רשעים להורות צ"ה דלח
 חוויח מנייה והרי הוא ונכה בחלק ובגורל הטוב צכסא
 חליהו זכור לעוז דחיהו ונלחך הצריה דדרגא דקודשא
 יפרוש כנפיו עליו ובצחרתו קודש יסך עליו להחקוה
 שדי והשני שטעל החיטוק והכסא ונכסיו להניח על צרי
 דהסנדק הוא נגד הצייטים שחשצ דונו כקרבן ולזה נכס
 דווח הקרבן הטעון חטופ' . ג' הוא הסנדק ונתיחו על צרי
 חללו סמוך להצריה קודש שבו (יש סנדק לזה ונו"ש צרי
 סדר חוור פרשה ליה חליהו עלה על ראש הכרוול ויני
 חרלה וסם פכיו צין צריכו ולמה שם פכיו צין צריכו ח'
 לפני הקצ"ה רצש"ע חס אין לנו זכות הצע לצריה ויילה וכו'
 להורות נגד הדגה הג' ללדיקים שנוצטרי חחה חליה ונעשי
 צקודש להעלות החיטוק מדרגא לדרגא עד מדריות לך
 ולזה חוורים הסקוק שם חכני על אונתך וגו' כיון שחורות
 צכאן כל הג' מדרות וני יודע החיטוק הזה צחיה דך יק
 חפ"ה חייצים חנחכו לשמוח ולעסוח קעודה מוסחה חגחה
 ונה שוליו צגורח והוא ע"ד שטענתי ונרצ חלתי
 מבארדששוב כג"ו לפרש . חוורו ז"ל חייז חס לצד
 הטוב והעטיצ על הטובה (זכרות ס') חע"פ שירא שווח יצ
 לו רעה ונונו כגון שולח מילה חע"פ שירא שווח ימוע לונר
 ויקח כל אשר לו ע"כ חפ"ה מצד הטוב והעטיצ לפי שעתה
 הוא עוצה לו והעמידות אפשר שיהי או לא יהי כפיהם
 הושכיות להרוצ"ם ז"ל ע"ש ה"כ דכוותיה חע"פ שחפשי
 שהחיטוק הזה ילך צדרך שאינה קלולה ח"ו חפ"ה עתה צענה
 חדה חדה ח"ח שם חכני על אונתך היינו המילה נכל
 כוולח שלל רב היינו מליחה חע"פ שירא חולי יצ לו חיה
 רעס לצקוף חפ"ה חייז לצד צשוחה ה"כ שם חכני על זה
 החיטוק הכיוול עכיל הקדוש . ולזה חיקטו וייד הצרכה חש
 קדש יש צנוסא זה רונו חל"ג' מדרגות נגד הצייטים חוור
 חשר קדש ידיד ונצטן והיינו ילחק סנקרא ידיד כפי' הגוה
 ויימוכי צסם ספר החרונה ע' צהרצ צ"י צי"ד קיונן רסה
 וז"ל אשר קדש ידיד ונצטן זה ילחק ורחה מדרחצי ח'
 צרייה חקים ר"ח אשר קדש ידיד ונצטן וכו' ע"כ והיינו
 להזכיר צוה זכות ילחק צוה שטעקד ע"ג חווחה ונעשה עטה
 וקרבן חוים וכנגד הדגה ללדיקים חוור וכללחו ח'
 צחוח

היה צדיק קודם היינו הסבנים כפי הרצ צ"י סיון הכ"ל
 נגד י"ב לרופי הו"ה צ"ה נקדוש פניוה והוא רומז
 צדיקים שגילה ז' הוא להם גילוי שמו יחנך החוס בצטר
 והוא עשרת הסיקוד והוא החס נאות צדיק קודם וכבוד
 הרשעים ומחפבל ואומר ליה להליל ידודת שארית משהת
 היינו להלילם מנחש וקאמ"ל שהם קרוים שחת צהא
 לרעב לחם והייט עפרה דתיקון צמח והוא מונח
 וקראת לי מה שמתיין יין צפי התיקון ואומרים צדמ"ך
 לרומ דצדיק המעור וצדיק הלשון חלי זה צזה זה צדמ"ך
 על הצדיק המעור כיתקן גם צדיק הלשון והוא חיי כי החיים
 המות ציד הלשון : גם הכפא פה וילה בוס כולם צדימטריח
 חמד כמדע ולפי המצואר קזה שטעל הילד והכח להכירו על
 צדיק הסדק הוא כדמות חטפה (חטפה חותיות חטו פה ולזה
 התיין יין צפי התיקון הכימול) מה מואר היה מונח כשר
 האצ צעלמו היה מוכיפו : עוד כ"ל מה שטיהגין כשחתיין
 צפי התיקון לעשות לורת שדי כמיש מין הרצ צ"י
 סיון המכר צמס אצדריהים ז"ל הכל רומ לקוד גילוי
 קדושה לפי מה שהיה חחלה שד עכשוו שחגלה הצדיק קודם
 נעשה שדי :

עוד שמועתי ופרטים צמס הרצ הקדוש וכי **הבעש"ט**
 ז"ל כצ"י עש אחכי על אחרת כמולח סלל רצ היינו
 שמואל סלל רצ הגם שיש לו שמוה ויש לו לשמוה הרצה
 מה שמואל : אומס ומחנת הדאה שיש לו על הכפאר שאין
 יסלחו ליקח ולגמור כל האולר כי רצ מואר ואין מקפר ודוא
 על מה שמוח הרצה והדאה הזו מנבל מומט השמוה על מה
 מלא : ועד"ז הצדיקים קדושי עליין הגם שיש להם שמוה
 שמיחס המטה מ"י דואגים הרצה על מה במתיחס עוד
 שיהיה הרצה מלות שאין ציכלתם לעשות וכל עת ורע רואה
 ממו כאילו עדיין לא החמיל בצבודה עכ"ל הקדוש וכן הוא
 חז"ל כי האדם צחינה הילך הוא ובכל פעם שנוטער עלמו
 מה והולך ומדריגה למדריגה רואה שכל מה שנעשה תחילה
 חכאפס ותוהו וכלא נחשב עדיין כשארם מחדש חינה
 עיר תורה צענת חידוש קוצר קזה מנע לעבודה ד' ועושה
 ח רוח ליולרו וצורחו צזה ושהוא צמדנת מחדש חידושים
 תורה ושע"י כחעלה העולמות וכשהקצ"ה עיור לו שצ"ה
 מדריגה יותר גדולה וגבוה רואה צעלמו שמה שחידש כבר
 ש טובע כלל אפילו נועט דנועט לעבודה ד' ובאילו מה
 חידש הוא רק נעל צעלמו ואפס ותוהו נחשבו לו ודוא
 חרעט מואר פל מה שחידשו כי חולי צנה ח"ו עולמות קוא
 ז"ל וכן בכל פעם ופעם ומדריגה למדריגה וזה חזן לו שיעור
 חזן סוף ואין חקר וצזה אפ"ל יותר שה"י קהל"ת חכ"ה
 ד' ליינד דעת חס העם ואין וחקר ותיקן נשלים הרצה
 על פעם שצ"ה ליותר מדריגה וכתיסף לי הרצה חכמה
 שפע חלהי והתלהבות לבו וכפשו לעבודה צורחו ויותר
 חזן למדריגת חכמה ויראה ד' ומלגד דעת חס העם
 חזן עלמו ושמוע צדקות שכלו וחקר על מה שחידש
 דמה כבר ורואה מה שכבר חיקן חיו חלא מנלים הרצה

דלת

וכי לא החמיל עדיין להצין נועט דנועט צרו התורה
 סיטיחם צמס חידושי תורה וצקיטן ז' שמועתי מפרטים
 צמס הרצ הצדיק מ"י **ישראל** מ"י דקאזיין ז"ל וילך
 חצום כאשר דצר חליו ד' וילך חסו לו כי הצדיק בכל פעם
 שיותר הילך ומדבק עלמו לקונו יותר ימלא צעלמו חינה פניית
 דקות שהילס"ר חיו מניחו לעשות עבודה חמה צעלמות צלי
 שום פנייה וכמשל הנאמר צמס הרצ הצדיק הקדוש חס חלהי
הבעש"ט כצ"י מנל ליין ומחילה שקומטו מהאשכול היא
 עז ומעורב צהרצה שומרים עד שא"ח לטכנו צמסומרת דקה רק
 צכפיפה מלריות חס"כ נעשה יותר דק ויכול לטכנו על משמרת
 היותר דקה ועכ"ז כשמואל מומי סוס ומחצן וספל שחיו
 למוט ואחר הסיטן עוד כשעומד קלח צהללויות עוד ימלא
 קלח שומ"י ומחסף למוטה חך לא כ"כ כצראשונה וכן אשילו
 אחר סיטן כמה פעמים בכל פעם לא ימלט ומקלח שומרים
 מפלים למוטה רק בכל פעם חס דקים ציותר וכן עד"ז הצדיק
 בכל פעם ימלא צעלמו חינה פנייה רק שהוא דק מהדק וז"ה
 וילך חצום כאשר דצר חליו ד' היינו הצדיק וילך חסו לו
 בכל פעם הוא הילס"ר עכ"ל ולריך לזה הרצה חחולות והסכל
 כי הילס"ר נקמח חס עין האדם ושמועתי מהרצ הצדיק
מברדיטשוב ז"ל כצ"י הילכי כא ויד אחי ומיד עשיו
 היינו שלא יסומע אחי הילס"ר ח"ו ולצבוע לי לעשות ועצדי
 מילה חכו כדמה לי שהוא אחי ומראה לי שהוא כאהב וכריע
 ואח לי וזהו הוא מלה ובחמה הוא עשיו וזה הילכי מיד אחי
 ובחמה הוא ויד עישו וזה מנחה היא שמוח לחדוטי לעשיו כי
 הילס"ר חיו מניחו לאדם לעשות שים מלה או ללמוד תורה
 ועושהו כעלל אומס חס האדם חכס הוא מרמה להילס"ר ואומר
 לו אדרבא עוז לי ללמוד צבדי שאהיה רצ וכדומה וכשמועתי זאת
 הילר מניחו ללמוד ולעשיו עד שצוועט נועט נעשה לו הרגל
 טבע ומרגיל עלמו בהמודת הלימוד עד דאי לאו לא עבדי חלפי
 וסיף שילמוד לשמה והוא מה שאמרו לעולם ילמוד חסם שלא
 לשמה ולרמות הילס"ר עד שנעשה מורגל צעצע האמודת הלימוד
 ומחך שלא לשמה צ"ה לשמה והוא חכמתו של חסם שיאמי להילס"ר
 למה חין חמה מניחתי ללמוד הלח מנחה הוא שמוח לחדוטי
 לעשיו :

(הג"ה) ח"ל המגיד ויקח מן הצח צירו מנחה היינו רזח דכחמי
 שחוד לק"י רזח דשעיר המשתלח כי סיכי דקליק
 נעליות קדישא :

ואז הילס"ר מניחו ללמוד ובחמה לצקוף והוא גם הוא אחרית
 היינו הקצ"ה שכקרא הוא עכ"ל הקדוש :

(הג"ה) ויל"פ ולקיים צתד אמרי שפר והוא עם הוא אחריתו
 ע"ד שכתב צציה"ק פ' תרוונה בכל לצבך דחיון
 חרין יל"ע וילס"ר וכי ואי חיוח צילה"ר חך יכ"ל צ"י
 למרחה ליה דהא ילס"ר ומקטרגא חיוה דלא יקרצ צ"י
 לפילחניה דמריה וכי דא חיוה פולחנא דקו"ה יתיר כד
 האי ילס"ר אחכפיה ליה בגול רחיוו דקא מרחה ליה לקצ"ה
 וכי

וכי בגין דידע לקרנא להתיח ילתי' לפולחנא דקציה עכ"ל
 והיא ע"ד חזונו ז"ל ונלאך רע צע"כ יענה חזון וגם
 חרציו יגלים אהו וז"ל והוא גם הוא אחריו כלומר
 צלחיתו וצקוף יתכפיה גם הילתי' וגם הוא יגלים אהו
 והו צמורם עקב רב כי אפילו הילתי' טהור צמית רגליו
 וזרדה מות קופו להיות רב ויתגדל בפולחנא דקציה ע"י צמורם
 אה התורה :

אמנם

כריך לזה זמירות גדולה והסתדלות וחריות שלא
 יושאר ח"ו צעוקי הקליפה וע"ד שפי' אבי זקני
 הרב הלדיק וכי ר' **יצחק** ז"ל שהיה מ"י צמורה קהילות
 קדושה כג"י חילוני ונטיע ואל אטבעה הילכי ונטיע היון
 שהוא ק"ח ח"ל ואל אטבעה שאל אצור צענע להיות ההרגל
 של הרע נעשה עבד אללי ח"ו ולאו כל נוחא קביל דא עכ"ל
 ואחת דיבור אלהים שחיס זה שנועתו היינו בכל מלה וזלזות
 ונאלי' לו הילך הרע פירושים טובים צדדי לשונות עיני האדם
 ח"ו וני שנוטה אה עלמו צמנה דוחה הפ' של הילתי' ונחון
 שפי' האמת שהיא נתיב ודרך קלולה לדרך עבודה צורא ע"ד
 שנועתו והרב הלדיק **מאפשא** כי דפי' של הוודע ח"ל
 כאן לך לך וצעקידה כתיב לך לך אל חרץ הוודיע לוננה לך
 שהי' כסיון זה כמו עקידה ע"כ ונודע והקשה הרב היל' זה
 זה כסיון הוא הלא הש"י הצניחו ואעשך לגוי גדול ואצרכך
 ואגדלה שונך וגו' ורש"י ז"ל פירוש ואעשך לגוי גדול צננים
 ואצרכך צמון וכי ד"ש זה שאוורים אלהי אצרהם ואצרכך
 זה שאוורים אלהי ילחק וכי וקשה הלא צמדתי רז"ל כמה
 פירושים כאמרו ז"ל ולונה נקט רש"י ז"ל דייקא הני פירושי
 אונם צמנה צעה סגולה חלו מלך ונלכו הונלכים הקציה
 לאצרהם ואמר לו לך לך ונארלך ואעשך לגוי גדול ואצרכך וגו'
 המחיל לצו להתלחצ ולילך לקיים דברי הש"י וכשראה הילתי'
 שמתחיל לילך עם בלצו צהלהצות גדול והיקח לו שיהא לו
 ע"כ כונת הליכחו להיות לו הגדלת השם ומוון וצנים וזה
 היה כונת הקציה צמורו ואעשך לגוי גדול וגו' שההצמחה היא
 הללחת האות הגופניות בא היליע ואמר לו הטי' של ד"ש הינו
 שה כונת יהיה על דבר אחר ואצרהם שנוע להיליע וצחר לו
 הפירוש של ד"ש ככונת נסיעתו ונארלו ע"כ שיאמרו אלהי
 אצרהם אלהי ילחק ויתגדל ויתקדש שמו של ונלך ונלכי הונלכים
 הקציה ולא היה כונתו כלל להפירוש הראשון להתברך צמון
 וצנס וצנים זה היה כסיון גדול שהלך ונארלו לנען קידוש
 שמו ויתברך ולא להתאחר כלל זה הנסיון דונה לעקידה ילחק
 שכונתו עם היה ג"כ לנען קידוש שמו יתברך עכ"ל הקדוש
 ויונ ע"ד פירוש הרב האלשיך ז"ל עתה ידעתי כי ירא אלקי'
 אה ולא השכח את ציבך אה יחידך מוני ולהלן הוא אומר יען
 אשר עשית אה הדבר הזה ולא השכח אה צדך אה יחידך ולא כתיב
 מוני ע"ד ונלך לכני אהוצים שאמר אחד להצירו צזה אדע
 להתברך לי כשהענה והקבוף עלוץ לשוני וצגיני וכן עשה

חצירו הנה זה הוא נקל ודבר קל הוא לעשות עשית
 לשונה כי בגין חצירו אהוצו עשה רליו והתענה וסיגף עליו
 ונשא"כ כשאמר לו עשה צגיני ואכול ונעעמים ונאלכים
 עריצים ונחוקים ולא חכוין להתחך רק לי לשוני.

הג"ה

(ואפ"ל) ומש"ה דקדקו ז"ל אה כאמר בכל כפשך לונה לא
 בכל מוארך וכי ולא דקדקו על בכל לצדך אונם
 בכל לצדך הילתי' כי הוא עבודה קשה מוארד לאכפיה
 לילתי' לפולחנא דקציה לאכול דברים ונחוקים לשם הקציה
 כענין שאמר רציו הקדוש לא נהייתי אפילו צלצע קעני
 וכי אצל בכל כפשך ובכל מוארך אלו השני דברים הם
 אחד לקבץ עלמו לשם קציה זה דבר קל ללדיקים לזה דקדקו
 אה כאמר בכל כפשך וכי ואמרו ז"ל (חולין אה) ויותר יענה
 לבדו אמר ר"א נשחיי' על פכין קענים ונאחן ללדיקים
 שחציבה עליהן מונכס יותר מנפס וכל כך לונה לפי ש
 פושטין ידיהם בגזל ע"כ וכונתם הכל לאהבת הש"י צ"ס

הג"ה זה הוא עבודה קשה מוארד שיאכל אדם דברי ונחוקים
 כנפח לוף וכונתו לא יהא לשם עלמו רק לשם חצירו
 אהוצו זה הוא דבר קשה מוארד וה"כ כשאמר לו לשחטנו לשם
 הש"י זה היה דבר קל להיית האצ ונחאכור על צו יחיד לנען
 מות צורא ונשא"כ כשאמר לו שלא לשחטנו ויעשה זה לשמו
 זה היה דבר גדול וז"ל עתה ידעתי כי ירא אלהים אה ולא
 השכח פי' ולא הי' הכונה צונה ששכח אה צדך ונלשחטנו
 מוני פי' לשוני וצגיני זה היה דבר גדול וכסיון קשה שיאכל
 אדם דברים עריצים וכונתו יהא לשונה עכ"ל והנה גם צדך
 לך להתחך ודברים עריצים כמון וצנים וס' ואפ"ה לא היה
 כונתו רק לשונה לנען שיחקדש שמו ויתברך ויהא חוונים
 אלהי אצרהם וזה אמרם שקול כסיון זה ככסיון העקיה

וירא

וירא אלו די צלובי מוצרא והוא יושב פתח האובל
 כחום היום וגו' אמרו ז"ל צוה"ק מכתפינא ולא
 יוקיד עלנא ונלתי' דלדיק וכי חו חום היום וכי
 הקציה צמנה הכנסת אורחים ועולם חקד יצנה אה
 צמדתי להנחיק הדין וכה להיות נקרא תמים והלך מוארד
 למדינה וקרא לעלמו עפר ואפר וכל פעם שהשיג יתה
 היה רוחה ונעשו שער הכס בחילו לא התחיל צעדות
 ואמרו ז"ל קיים אצרהם אציני כל התורה כולה כי נעשה
 שני כליותיו כשתי מעיינות חכמה ועמד וראה כל שרע
 המלות עד היכן הם מוגיעים וקיים אחס ע"ד אונם
 הדריכני צחתי מלתי' כי צו הפלתי שעיקר השקום היה
 להצנח